at der ved Finantsloven beregnes en Gjennemsnitsrente af 4 pCt. af Reservefondens Midler, medens et større Beløb deraf giver $4^1/_2$ pCt. og 5 pCt. end de Effekter, som kun give $3^1/_2$ pCt. og 3 pCt.;

at Finantslovens Renteberegning gaar ud fra de Summer, hvormed Effekterne staa tilbogs, medens Renten svares af de som oftest endel høiere nominelle Summer.

Udvalget maa tiltræde Statsrevisionens Anførte om, at Finantslovens Beregningsmaade i berørte Henseende maa anses ukorrekt.

Overfor de Omsætninger, der i Løbet af Finantsaaret ere foregaaede med Reservefondens Midler, har Statsrevisionen henledet Opmærksomheden paa, at en Million preussiske 4 pCt. Statsobligationer er bleven ombyttet med $4^1/_2$ pCt. preussiske Obligationer efter Forholdet 900 Thaler i 4 pCt. Obligationer, for 800 Thaler i $4^1/_2$ pCt. Obligationer, med Tillæg af 1 pCt. Præmie af disse. Under Henvisning til Statsrevisionens herom Anførte (Betænkning Side 21—22) og Finantsministeriets sammesteds citerede Skrivelse, vedkommende denne Omsætning, har Udvalget ligesaa lidt som Statsrevisionen kunnet overbevise sig om Rigtigheden af den stedfundne Ombytning.

Ligesom Forrentningen af Reservefondens Aktiver, saaledes har ogsaa Driften af Statsbanerne givet en ikke ubetydelig større Indtægt end budgeteret, idet det Statskassen tilfaldende Overskud af Driften i Finantsaaret har været 65,437 Rd. 65 ß. eller mer end 27 pCt. større end den budgeterede Indtægt, — der fornemmeligst er begrundet i Banernes forøgede Benyttelse, uden at Driftsomkostningerne endog tilnærmelsesvis ere tiltagne i samme Forhold.

Imedens Statskassens Udbytte af Statsbanerne i det forudgaaede Finantsaar kun udgjorde 1 pCt. af den samlede Udgift ved Anlæg og Idriftsættelse af de dengang for Trafiken aabnede Strækninger, med Fradrag af Toldgodtgjørelse og Halvdelen af Expropriationsomkostningerne, saa har Statskassens Udbytte af de i Finantsaaret 1870—1871 for Trafiken aabnede 65,94 Mil Statsbane ifølge samme Beregning udgjort 1,49 pCt.

Til nærmere Oplysning om Driftsudgifterne ved Statsbanerne, har Statsrevisionen foruden den ved Revisionen af det foregaaende Aars Statsregnskab savnede Regnskabsoversigt, tillige modtaget en tilsvarende for Finantsaaret 1870—1871 samt et under 19de Marts 1869 for Jernbanepersonalet approberet Lønningsreglement, der iblandt Andet har givet Statsrevisionen Anledning til at henstille, om der ikke i fremtidige Finantslove bør gives et specificeret Budget for Driften af de nu afsluttede Dele af Statsbanerne, hvortil da Regnskabsaflæggelsen kunde slutte sig.

Under Henvisning til Statsrevisionens derom Anførte (Betænkning Side 28—29) og Ministeriets Besvarelse (Betænkning Side 211—214) maa Udvalget godkjende de af Ministeriet anførte Grunde imod for Tiden under den stedse tiltagende Udvikling af Driften at give et specificeret Budget for samme som bindende Grundregel for Administrationens Virksomhed i det kommende Aar, — men det tør forventes, at Ministeriet vil have sin Opmærksomhed henvendt paa dette Forhold, og hvad dermed staar i Forbindelse, Lønningsreglementet vedkommende, saasnart Trafikens Udvikling har antaget en mere normal Karakter.

ad § 4. Direkte Skatter.

Angaaende Indkomstskatten i Henhold til Loven af 2den Juli 1870 oplyser Statsrevisionen, at Skatteligningens samlede Beløb har været 2,006,915 Rd. 12 ß.

Med Bemærkning, at der endnu henstaar uafgjort en enkelt Skattesum angaaende en Skattepligtigs Ansættelse til Skat paa tvende Steder, henleder Statsrevisionen Opmærksomheden paa, at der i en Landkommune i Nærheden af Kjøbenhavn er begaaet en Feiltagelse ved Skatteansættelsen, idet tvende Personer ere blevne ansatte til langt høiere Indtægt end den, de i Virkeligheden have oppebaaret, — samt at Ministeriet paa given Foranledning har indrømmet de paagjældende Skatteydere en Nedsættelse, saaledes at deres Skat er bleven beregnet efter deres antagne virkelige Indtægter, dog under Betingelse af, at de senere til Statskassen indbetale Resten af de Skattebeløb, hvortil de paa Sognets Skattelister faktisk ere ansatte, forsaavidt det ved Statsregnskabets endelige Berigtigelse af Rigsdagen maatte blive besluttet, at saadan Efterbetaling skal finde Sted.

Udvalget formener, at der i Anledning af det Passerede ikke bør gjøres noget Efterkrav gjældende hos de paagjældende Skattepligtige.

ad § 5. Indirekte Afgifter.

Disse Afgifter, der fremtræde med en Merindtægt af 492,501 Rd. $70^1/_2$ ß udover den budgeterede Indtægt, og som hidrøre fra forøgede Indtægter paa samtlige Hovedkonti, have i Finantsaaret i Forening givet 3,14 pCt. større Indtægt end i det foregaaende Finantsaar.

Statsrevisionen har henledet Ministeriets Opmærksomhed paa forskjellige Mangler ved Regnskabsaflæggelsen for Hovedkonto 5 (Toldafgifter m. m.), der vanskeliggjøre en klar Oversigt over, hvorvidt Bevillingernes Forudsætninger ere skete Fyldest, men har ikke fundet Anledning til foreløbig videre at forfølge Sagen, da den ikke har modtaget Ministeriets Svar i berørte Henseende.